

3.

La Júlia s'ubica en l'espai. No hi ha ningú. S'asseu al terra i es posa a fullejar el llibre d'anglès. El Hadi apareix per darrere i li fa un susto.

(Mentre es desenvolupa la conversa l'acompanyaran amb molta mímica).

HADI_ New teacher?

JÚLIA_ Yes! Hello. I'm Júlia.

HADI_ Hadi.

JÚLIA_ sit, sit. *(Gairebé per convenció. En dir-ho se n'adona que no en té ni idea de com es fan les coses aquí i que li està oferint de seure a terra. El Hadi s'asseu al banc.)*

HADI_ English?

JÚLIA_ Yes. No, no... I'm not from England. I'm from Spain.

HADI_ Spain...?

JÚLIA_ Yes, Spain!

HADI_ Aaaaaah. España!

JÚLIA_ Yes.

HADI_ Aaaaaah. أنا ('ana) love España.

JÚLIA_ Really?

HADI_ I love.

JÚLIA_ Have you been there? *(No l'entén)* You? There?

HADI_ I'm here.

JÚLIA_ No. You in Spain? You see Spain?

HADI_ No! You?

JÚLIA_ Yes. Of course, I'm from Barcelona. You know Barcelona?

HADI_ Barcelona! Barça! Messi, Messi... You know Messi?

JÚLIA_ Yes, of course! Everybody knows Messi.

HADI_ You know Messi!?

En Hadi flipa.

JÚLIA_ Ah. No! Like in person?

HADI_ Yes!

JÚLIA_ No! No! He is very rich!

(Silenci)

And where are you from? You. From where. Me. From Barcelona. You?

HADI_ From Sùria. Sùria. أنا (*'ana*), Sùria.

JÚLIA_ Sùria? (*Li fa molta gràcia*). Sùria és Síria!? Hòstia qué bo! (*fa mímica perquè ho entengui*): El meu pare és d'un poble que es diu Sùria. (*No l'entén*) My father. (*Segueix sense entendre-la*) (*fent mímica li indica una persona més alta que ella, però com que no l'entén li explica amb mímica.*)

HADI: Ah, *baba*.

JÚLIA_ Sí. My *baba* from Suria.

HADI_

إذا أبوكي سوري أنتي بتفهمي العربي!
(*Si el teu pare és de Suria, entens l'àrab!*)

JÚLIA_ No, no! Àrab no, english!

HADI_ Your *baba* from Sùria, you arabic. (*Donant per fet que ha de parlar àrab*)

JÚLIA_ No, no! Sùria, a 20 minuts de Manresa! In Catalunya.

HADI_ Ahhhhh. Two Suria?

JÚLIA_ Yes.

HADI_ Ok... (*Li fa gràcia a ell també.*) Me, from Alhora.

JÚLIA_ Is it big or small? Big or small?

HADI_ Eh?

JÚLIA_ Your city. Big. Small.

HADI_ (*Canvia lleugerament d'actitud, està cansat*) Ah. Small. (*Es gira cap a l'altre costat, buscant més gent*).

مدينتي سكانها عددهم عشرة آلاف شخص تقريباً
(*La meva ciutat té aproximadament uns 10.000 habitants.*)

Understand?

JÚLIA_ (*riu*) No! Of course I don't understand!

El Hadi li dibuixa el mapa a la pissarra.

HADI_ Here, Alepo.

JÚLIA_ Val. I el teu poble.../

HADI_ Here. My town here. (*Posa un 10.000 a la pissarra*).

.Alhora in Hadi's عشرة آلاف
(*Deu-mil Hadi's in Alhora*)

(*Primer no l'entén. Ell li explica amb mímica.*)

JÚLIA_ Ah! Llavors no és tan petit!

Look, this Catalunya. (*Mentre dibuixa*) This Barcelona. And this Suria.

Hadi li somriu.

JÚLIA_ Where are the others?

HADI_ Eh?

JÚLIA_ Els teus amics? Where are your friends? (*Fa que l'entengui amb mímica.*)

HADI_ Aaaaah. (*Mímica*) River.

JÚLIA_ Swimming?

HADI_ Yes. (*Mímica: Avui fa molta calor.*)

JÚLIA_ Hot. Yes. Very hot today. They are not coming?

El Hadi s'encongeix d'espatlles. No ho sap. S'aixeca i va a mirar. Es torna a seure. Es queden un moment en silenci, sense saber ben bé què dir.

JÚLIA_ What is "shuey shuey"?

A en Hadi li fa il·lusió que li preguntis i li explica sobretot amb senyes.

HADI_ It's like... (*mímica*).

HADI_ And you?

JÚLIA_ Me?

HADI_ Yes, you. Who are you?

JÚLIA_ (*No sap què dir*) I'm Julia. I'm from Barcelona. I'm 26 years old. (*No ho entén, ho posa a la pissarra*) (*El Hadi la mira esperant que digui alguna cosa que encara no sàpiga*). I'm an architect! Yes. I'm an architect. I make houses.

(Pausa).

HADI_ You here why?

(Pausa).

Canvi d'il·luminació.

JÚLIA_ (*a públic*) M'ho pregunten moltes vegades. I jo també m'ho demano sovint. Per què he vingut? No ho sé. No sé què dir-li. Jo que sé. Que vull sentir-me una mica útil? Que necessito saber què passa a Síria? Intentar entendre, suposo. Sentir-me una mica menys culpable.

(Silenci)

Per netejar-me la consciència. Perquè ara ja no només està passant a l'altra punta del món. Està passant aquí. A dues hores en avió.

Li explico que treballo en un estudi. Ell em diu que li agradaven molt les mates, que se li donaven molt bé. Que havia començat a estudiar una enginyeria. També em diu, rient, que a Síria, quan acabi la guerra, hi haurà molta feina pels

arquitectes. Jo li dic que m'ensenyi àrab. Que m'agradaria molt anar a Síria i ell m'explica que és el país més bonic del món.

Canvi d'il·luminació.

HADI_ *(Les ombres a les teles ens ajuden a entendre el que explica.)* Síria is very beautiful. The very beautiful of the world. You will love Siria.

إذا جئت لمدينتي منعمل حفلة في بيتنا تحت سجر الليمون. منشعل النار و منرقص كل الليل و نحن منكل و منرقص. منرقص كثير. الصبح مندور في المدينة و منروح إلى السوق. منشترى كل شي، جبس و جبنه و مناكلهم

(Si vinguessis, al meu poble, faríem una festa. Al pati del llimoner, a casa meva. Faríem un foc i passariem tota la nit ballant, menjant i ballant. Ballaríem molt. (fa mímica per acompanyar-lo) I al matí, passejaríem pel poble i aniríem al mercat. Compraríem de tot. Síndria i formatge. I faríem un dinarot.)

El Hadi assenteix, somrient.

JÚLIA_ Si parles en àrab no t'entenc.

HADI_

إذا بتحكي أسباني ما بفهم عليك.
(Si em parles en espanyol no t'entenc.)

(Silenci.)

HADI_ But there is no more Suria. Everybody bombs Suria. Bashar el Asad bombs Suria. Daesh bombs Suria. Russia bombs Suria. France bombs Suria.
(Silenci) So... I sit here. Boring.

(La Júlia es queda sense paraules i no sap com contestar a això. En Hadi li somriu i ella diu el primer que li passa pel cap per continuar la conversa.)

JÚLIA_ Boring?

HADI_ Yes. Booooring.

JÚLIA_ Estàs avorrit?

HADI_ A-v-o-r-r-i-t?

La Júlia li explica què vol dir amb senyes.

HADI_ Yes. I want catalan.

JÚLIA_ Català? Per què? Why? (*En Hadi ho fa sovint, això de canviar repentinament de tema, però la Júlia encara no ho sap. Ara li sorprèn i li fa gràcia.*)

HADI_

أنا عشقان
(estic enamorat)

(*Mímica*)

JÚLIA_ (*Primer no l'entén.*) Ah! Estàs enamorat!? D'una catalana?

HADI_ Catalana? No. Nina.

JÚLIA_ Oh.

HADI_ I want WhatsApp Nina.

El Hadi esbossa un lleuger somriure.

JÚLIA_ Jo t'ensenyó català.

HADI_ Shu?

JÚLIA_ I teach you catalan. You teach me arabic.

HADI_

أنا بعلمك العربي
(Jo t'ensenyó àrab.)

Es donen la mà en senyal de pacte.

JÚLIA_ Els teus amics no vindran ja, no?

HADI_

أنا ما عمالي بفهم عليك
(*rient*).
(No entenc res del que em dius.)

JÚLIA_ What do we do now?

HADI_ What do we do want...?/ (*El Hadi sovint intenta imitar les estructures de l'anglès però ara no se'n surt. Ho prova d'una manera més senzilla:*) What you want? (*Pausa. I, amb els braços oberts, li indica que tenen tot el camp.*) I learn you the camp!

JÚLIA_ M'ensenyes el camp?

El Hadi assenteix, content. Es desplacen per l'espai, fins al centre.

HADI_ So, there (*senyala amb el dit*) futbol camp. Only boys.
There (*senyala*) militari. Only for militari. Understand?
There (*senyala*) organizations.

JÚLIA_ Les oenegés?

El Hadi assenteix.

HADI_ Only for organization peolpe. You no go. (*senyala*) There... food.
Comida.

JÚLIA_ Ah nice!

HADI_ No nice. No good. Only for refugees. There... the doctors. Nice people.

JÚLIA_ Okay.

HADI_ And... (*va senyalant:*) There the kurdish. You no go.
There (*senyala*) the afgani. You no go.

JÚLIA_ Why not?

HADI_ No good people.
And...(*senyalant*) there. Syrian.

JÚLIA_ Oh, there I can go?

HADI_ Yes.

JÚLIA_ Oh, yes of course. (*Mofa*).

HADI_ Understand?

JÚLIA_ Understand. *(Entén que la diferenciació l'està fent per alguna cosa i que el camp està tremendament estructurat encara que pugui ser caòtic).*No together? Not good?

HADI_ What... *(fa broma)* the doctors and the kurdish?

JÚLIA_No... kurdish, afgani, sirians...?

HADI_

(mímica més o menys)

No good people.

You wait here. No move.

El Hadi surt, va a buscar una cosa.

6.

Canvi números durant la coreo.

Plou molt.

Les tres interprets representen la rutina al camp amb el cos. La música és estrident i acaba amb una galleda d'aigua.

La Júlia i el Hadi estan xopa. Es tapa amb la motxilla. El Hadi fa el mateix.

JÚLIA_ What are you doing?!

HADI_ T'esperaaar!

JÚLIA_ M'esperaves!?

HADI_ No class today!

JÚLIA_ Què fem?!

El Hadi s'encongeix d'espatlles.

La Júlia treu el telèfon i truca.

JÚLIA_ Ei, Núria. *(escolta)* Estic al camp. Està caient la de— *(escolta)*. No, no pateixis. *(escolta)* D'acord. Vosaltres no vindreu, oi? *(escolta)* Ja. Gràcies, adéu. *(mira al Hadi)* No class today. I will go.

HADI_ Barcelona?

JÚLIA: No! Hostel!

L'agafa de la mà.

HADI_ No hostel no, come.

Recorren l'espai corrents, cobrint-se de la pluja.

El Hadi i la Júlia entren a la tenda. Hi ha una mica d'aigua i un dels puntals està caigut i el Hadi el posa bé. Cauen gotes en dos cubells d'aigua que tenen col·locats a banda i banda de la tenda.

HADI_ Class here.

Hadi i Samura parlen en àrab: "Què fas aquí?" i "què fa aquesta aquí, que no pot estar a les tendes?".

Welcome to our home. *(El Hadi s'apropa a la Samura, li passa el braç per l'esquena i diu:)*

أختي
(La meva germana.)

JÚLIA_ 'ukhti? . *(la Júlia es queda mirant-la)* I ara no sé si és la teva parella o lagermans! *(repeteix, com pot:)* أختي?

HADI_

أختي... أبوي، أمي، أختي
Family!
(Germana! Pare. Mare. Germana.)

JÚLIA_ Sister!. No m'havies dit que tenies família aquí! *(a la Samura)* Júlia, nice to meet you.

SAMURA_ Yes! Sister!

JÚLIA_ Júlia,

SAMURA_ Samura.

JÚLIA_ Nice to meet you. *tasharafna!*

(Júlia i Samura es donen la mà).

Hadi i Samura parlen entre ells en àrab, "fem tè?".

SAMURA_ You want tea?

JÚLIA_ Yes, please.

HADI_ *(a la Júlia):* Ok, I come now. No move.

La Júlia es queda sola, sense saber ben bé cap on mirar ni què fer. Observa l'espai.

La Samura torna amb una safata, porta el tè pels tres.

SAMURA_ Where Hadi?

JÚLIA fa cara de "I dont know."

JÚLIA_ You big sister? *(Gesticulant).*

SAMURA_ I am... yes. Big sister Hadi. You teacher?

El HADI entra amb la pissarra blanca, uns bolis i una llibreta.

JÚLIA_ Yes.

SAMURA_ English?

JÚLIA_ Yes!

SAMURA_ "si us plau, posa't còmode"en àrab

HADI entra.

JÚLIA_ Què tu? Què m'has portat aquí quan saps perfectament que no puc entrar. Però eh! Cap problema eh!

HADI_ (*Això sí que ho ha entès, i això l'alegra*) Cap problema.

JÚLIA_ (*a la Samura*) He wants to learn catalan!

SAMURA_ Catalan? No! English and Almaniiin (*al Hadi:*)

شو عمالي تقول كتلان؟ أنت ضايع
(*Què dius català, ja l'estàs enredant.*)

HADI_

هيك بحكي مع نينا
(*Així puc parlar amb la Nina.*)

SAMURA_

نينا... لسعتك مع نينا؟
(*Nina... encara estàs amb la Nina?*)

(*Nega amb el cap.*)

Nina is no good for Hadi.

HADI_ Nina is good.

JÚLIA_ Do you want to go to Germany? Alemania?

SAMURA_ Yes. Our cousins is in Alemania. But... (*dubta*) Hadi wants to go Espanya.

JÚLIA_ Per què?!

HADI_ Good people in España! Gente bueno!

SAMURA_ All volunteers he knows. España.

JÚLIA_ (*xinxant al Hadi*) Ah, Nina...

SAMURA_ Yes...!

HADI_ Nina, Júlia, Núria, Cristina, Maria, Clara, Mercè, Tamara...

SAMURA_

كل النسوان
(*totes les noies...*)

JÚLIA_ Ah, tot dones!

HADI_ No! Marc, Aleix, Xavi, Carlos, Andrés!
Today class here. Can you learn english Samura?

JÚLIA_ Here?

HADI_ Yes!

SAMURA_ NO!

هوني لا
(*No, aquí no.*)

(*a la Júlia:*) We can't!

HADI_ Why no? You want go Alemania.

SAMURA_ Yes, but the militaris/

HADI_

أنا بعرف. أنت ما بتطلي من الخيمة... شو منسوي؟
(*Ja ho sé. Però si no surts de la tenda... Com ho vols fer?*)

SAMURA_

ما بعرف... بخاف
(*no ho sé... tinc por.*)

HADI_

لا تخافي. أنا مراقب

(no tinguis por. Jo vigilaré)

Els dos miren la Júlia, que no sap per on començar.

JÚLIA_ (Primer no ho entén) Okay. When you meet someone, like today. You start: Hello, my name is... Júlia.

HADI_ No, no, no, no... my name is Hadi. (*senyalant la Samura*) My name is Samura. (*amb les mans indica que això ens ho saltem...*) More difficult.

JÚLIA_ Okay. What do you want to learn? Què voleu aprendre? Què necessiteu saber dir?

HADI_ We want to/

SAMURA_ Me, me! I want for speak the man the interview.

JÚLIA_ Yes...

عما تقول شو بتحبو تتعلمو

(*Diu que què volem aprendre, què necessitem?.*)

La conversa entre la Samura i la Júlia es va quedant en un segon pla. Parlen, tota l'estona mig en anglès, mig en àrab, mig en català, com fins ara. Les sentim de fons. En Hadi parlarà a públic.

HADI_ (*a públic*) La Samura li explica que hem de passar unes entrevistes. I que vol ser ella qui expliqui tot, directament. Que a l'entrevista hi ha un traductor, però que vol ser ella mateixa que li expliqui per què vol anar a Alemanya. Per què és tan important per ella anar a Alemanya. Que vol poder-lo mirar als ulls, perquè les traduccions creen mals entesos.

Un dia va venir un home del Govern Grec a agafar-nos les dades, una altra vegada i ens va dir que aviat ens donarien cita per la segona entrevista.

Això no va passar, i dos mesos després ens van donar un número de Skype per poder trucar i demanar cita per la segona entrevista. Un sol número per tots els demandants. Un número de Skype per més 10.000 persones! La Samura li diu que no s'ho creu. I que no entén res. I li comença a explicar tot.

Li explica que vam venir amb una barca diminuta. Que era o morir, o sobreviure si teníem sort. Que vam posar les nostres vides al mar perquè era l'única opció que teníem. Sempre he pensat que hi havia algú a l'aigua aguantant la barca perquè no ens ofeguéssim.

Portem dos anys aquí. Vam tardar 1 any per fer l'entrevista. La primera. Ens van dir que en un any faríem la segona. No sabem quan la farem ni quantes n'haurèm de fer. Tampoc sabem què passa si no ens agafen la trucada de

Skype. I jo... Jo estic fart d'esperar. Per què és tot tant lent? Perquè és tot tant lent si fem tanta nosa?

Les fronteres estan tancades, sí, però per què? No hem fet res malament. És per què som musulmans? Per què no som blancs? No som terroristes. *(Es gira i mira la Júlia)*

Ve gent com la Júlia, bones persones. Les arribem a conèixer, a estimar, fins i tot. I després se'n van. Ens fan jugar a futbol. Com si tinguéssim 10 anys. Tinc 20 anys i el que vull és estudiar. O treballar. Però és que aquí no puc fer cap de les dues coses. No puc sortir més de 48 hores d'aquí perquè sinó em quedo sense plaça. Sense tenda.

No puc tenir res meu. El mòbil i la roba. Tot és il·legal aquí.

Fins i tot jo, sóc il·legal.

Porto dos anys aquí i no he fet res. Vull dir que, no he fet res. Res de res. Cada dia faig el mateix i no faig res. No he...No he estalviat diners. No he anat a sopar fora. No he treballat en el taller familiar. No he acabat uns estudis. No he mirat la tele al sofà. No he quedat amb amics per fer coses. No he vist créixer els meus cosins. No he conegut a la meva futura dona. És que. Què es fa? No sé què es fa... Què es fa? Necessito que algú m'expliqui què puc fer. Que algú em digui què he de fer.

JÚLIA_ How long have you been here?

SAMURA_ Two years.

JÚLIA_ Dos anys?!

Hadi_

تقريباً

(Més o menys.)

2 years some months!

El Hadi té una idea. S'apropa a un dels llits que hi ha a la tenda i, de sota, treu una cosa. És un llibre.

HADI_ Samura likes books.

JÚLIA_ T'agrada llegir?

HADI_ *(fent mímica amb el llibre que té a les mans)* Everyday she reads, reads, reads, reads...

El Hadi li dóna el llibre, la Júlia el mira.

JÚLIA_ Te'l llegeixes cada dia? Every day you read this? *(la Samura assenteix)*
Quants cops l'has llegit?

SAMURA_ A lot! 1 book. This. No more.

HADI_ She cleans the tent *(fa mímica per acompanyar)* and she reads. She drinks tea, she reads. She makes the food. She reads. She go toilette. She reads. All day. Eeeeeevery day. This book.

JÚLIA_ *(a la Samura)* No surts de la tenda? You always here?

SAMURA_ Little.

JÚLIA_ Us puc portar llibres. I can bring more books.

Obre la seva motxilla i treu un llibre.

JÚLIA_ Per la classe d'avui havia portat un llibre de contes. *(Els hi veu les cares i recorda que no l'entenen)* For today's class I brought book.

SAMURA_ For me?

En Hadi va a agafar el llibre i la Samura se'l apropa burxant el seu germà.

SAMURA_ For me.

La Júlia els dona el llibre. El Hadi l'agafa, el fulleja, i comença a llegir en veu alta l'inici del conte.

HADI_ *(li costa bastant llegir-lo)* Once upon a time/

JÚLIA_ Okay. "Once upon a time..." is... Every story... all stories... Start with... once upon a time... Hi havia una vegada...

SAMURA_ *(Reconeix com ho diuen en àrab i ho diu, per ella, en àrab)* The books for the little people. *Kanayamakan...* *(ella ho escriu en una llibreta que treu de sota el llibre i mentre el Hadi segueix llegint, la Júlia l'ajuda a escriure les coses en anglès.)*

HADI_ Once upon a time, the Sun and Wind were fighting about who was stronger. Each one of them thought he was stronger than the other.

(QUAN CANVIA A ÀRAB, CANVI NÚMEROS)

Amb la mímica, entre els tres, tradueixen el conte, a poc a poc, a l'àrab. A poc a poc, també, veiem com les paraules es transporten a les teles, on veiem explicat el conte en ombres. L'atmosfera, sense adonar-nos-en, ha canviat. Per un moment, ja no som al camp.

Mentrestant, la Samura va apuntant el conte en àrab, i li va ensenyant a la Júlia com es diuen les coses en àrab, i la Júlia li explica com es diuen en anglès. El Hadi segueix llegint en veu alta... Al principi sentim els tres que van comentant el conte i traduint-lo junts fins que la Samura i la Júlia marxen, i el Hadi segueix explicant el conte. Només queden ell, i el conte. El Hadi i les ombres.

IX

JÚLIA_ The books. You only the morning. During the day. Night, with me.
(explica amb mímica)

SAMURA_ Why?

JÚLIA_ Són les normes.

SAMURA_ Normes?

JÚLIA_ Camp.

La Samura li torna el llibre.

SAMURA_ Finish. Now.

JÚLIA_ L'has acabat? *(mímica)* Molt bé!

SAMURA_ Yes. *(Està visiblement contenta)*

JÚLIA_ *(S'alegra)* Bukra. Un altre. Ok?

SAMURA_ Yes. Okay.

La Júlia es queda pensativa un moment, intenta mossegar-se la llengua, però no pot.

JÚLIA_ I ara com et dic jo ara a tu que tinc ganes de fer-vos classe a tu i les altres dones del camp.

SAMURA_ Shu?

JÚLIA_ Yes, yes. I know. I want. Class. English. For you and all the women in the camp.

SAMURA_ Yes! Why? Where? In the tree?

JÚLIA: No, no tree. No sé. Here?

SAMURA_ Here...? Not possible.

JÚLIA_ Per què no?

SAMURA_ Normes.

La Júlia s'asseu. Resignada.

SAMURA_

ما بتحسني تساعدنا. نحن هونٌ ورح نضل هون
إذا أنتِ ساعدتينا ولا لاء. ولو أنتِ بتروحي ولو بتعطينا كتب و لا لاء .
ما باستطاعيك مساعدتنا.

(No ens pots ajudar. Estem aquí, seguirem aquí tant si tu ens ajudes com si no. Tant si hi ets com si marxes. Tant si ens dones llibres com si no. No hi pots fer res.)

La Samura posa a calentar la Kettle.

Canvi d'il·luminació.

Vaig posar-me a llegir el primer llibre que em va portar la Júlia per inèrcia. Per fer alguna cosa.

D'alguna manera em porten a casa.

No a l'edifici.

A la sensació de casa.

Casa meva era gran. A la planta de baix un pati amb uns arcs preciosos i un llimoner. A la planta de dalt les habitacions, la cuina.

Jo m'estirava al banc del pati i llegia fins que començava a fer-se fosc. Fins que començava a tenir fred. O fins que el pare em cridava des de Dalt per sopar i, quan m'asseia a la taula em deia "després no et queixis si t'encostipes!"

Casa teva és això. On et renyen per arribar tard a sopar.

On passes les hores i on hi ha la teva gent.

Casa és identificar l'olor cada cop que hi entres però no saber descriure-la. No pots explicar-li a ningú quina olor fa casa teva... fins que hi tornes. La reconeixeries sense voler.

Casa és allà on tens ganes d'arribar quan al carrer fa fred perquè saps que la mare haurà preparat el seu mjáddara per fer-te entrar en calor.

On et cuiden quan estàs malalta.

On et tapen si et quedes adormida al sofà.

Casa és recordar els ulls d'il·lusió del pare quan t'ensenyava a anar en bici fins al camp de futbol i com reia cada vegada que queies (queia?).

Casa és explicar que al carrer Bab Antaquiya hi ha el millor restaurant on fan un halawiyat que t'hi cagues però que sobretot no ho expliquis a més turistes.

Casa és on tornes.

oi?

On vols tornar.

Perquè el verb tornar, (rája3a) va més lligat a casa que a cap altra cosa.

Tornar a casa. Tothom té aquest tornar a casa i jo l'he perdut.

Tinc els records de casa emboirats perquè això que recordo no és casa meva; és la boira del que era casa meva.

Vam marxar per la boira. Perquè el carrer ja no feia olor. Ja no existien els carrers ni les places.

La violència de cop va definir la ciutat i em va definir a mi també.

Tinc la violència a dins i no sé com treure-me-la de sobre. La tinc aquí. El fa mal el cap de pensar. De pensar i recordar. Pensar i recordar. Estic cansada.

Des que vam marxar el meu cap funciona tan ràpid que no puc controlar-lo, tan ràpid que no sé ni què estic pensant. Tan ràpid que sembla que m'ha d'explotar aquí i ara mateix.

Tinc imatges rere els ulls i quan em distrec surten, passen a un primer pla. S'imposen.

La sang. Els crits. Els crits de la gent que corre. Que fugi. Són els carrers deserts.

I ja no veig què tinc davant sinó aquestes imatges que vénen de darrere.

És la mare suplicant-me que no surti de casa si no és amb el pare o el Hadi. Tota l'estona les he d'enfonsar un altre cop. Amagar-les.

És el meu cosí de cinc anys explicant-me que aquest és el carrer de córrer. Que fem una cursa. Que fem una cursa perquè ha vist un franc tirador. I comença a córrer amb el seu córrer de nen de cinc anys i jo només desitjo veure'l arribar a l'altra banda i que em faci així amb la mà.

Per això lleigeixo. Per fugir. Per tornar i escampar la boira.

Dèiem: què bonica serà la vida quan siguem lliures. Què intensa serà quan siguem lliures un altre cop.

Tot serà senzill, transparent.

Ho recuperarem tot amb la llibertat.

L'amor, la bellesa, l'amistat. Tot.

La llibertat ho és tot.

Només caldrà viure, dèiem.

Hi ha res més fàcil? Més senzill que això?

Llibertat per posar-nos de nou a viure.

La història és un moment

La vida és ara.

I viure-la, aquí, per mi, és viure-la a través dels llibres.

Perquè de cop sóc a casa, una estona. Sense pensar. Estic tranquil·la com abans.

JÚLIA_ I'm an architect!!

SAMURA_ Shu?

JÚLIA_ 'ana mu...

SAMURA_ Teacher? Teacher *mudarrisa!*

JÚLIA_ *muhandisa!*

SAMURA_ *Anti muhandisa?!*

JÚLIA_ We can make a class! For english!

SAMURA_ Yes! Júlia, you make a class...No class. A house for the books

JÚLIA_ A house for the?/

SAMURA_ House for the books! I read the night! Books in here the night!

JÚLIA_ Library! You mean library?

SAMURA_ *maktaba!*

JÚLIA_ Una biblioteca, sí! A library! Books like this (*fa senyes mentre s'aixeca*). Així podem fer classes pel matí, i per la tarda pot ser un espai per les dones, per llegir!

SAMURA_ In english...?

JÚLIA_ Yes, of course! From four to six only women, *hijab* out.

SAMURA_ No.

JÚLIA_ No?

SAMURA_ I prefer the morning.

JÚLIA_ Okey, the morning! Podem fer les classes allà, i serà el vostre espai!. No more tree, fuck the tree! Yes fuck the tree!

SAMURA_ No tree!?

JÚLIA_ No more tree!

SAMURA_ Sucram Júlia, I will tell Hadi/ (*veu el soldat i comença a parlar més fluix*): The militaris! What time is? You have to go!

JÚLIA_ (*treu el mòbil per mirar l'hora*). Yes I will go.

SAMURA_ Good night, I tell the Hadi. Go there no militaris there.